

Rembrandt Harmenszoon van Rijn

Rembrandt Harmenszoon van Rijn werd op 15 juli 1606 of 1607 in Leiden geboren in de Weddesteeg, als negende kind van Harmen Gerritsz van Rijn, molenaar, en Neeltgen Willemsdr. van Zuytbrouck, een welgestelde bakkersdochter. In 1625 vertrok hij naar Amsterdam om in de leer te gaan bij de schilder Pieter Lastman. Hij opende een atelier in Leiden. In 1627 nam Rembrandt voor het eerst leerlingen aan, onder wie Gerrit Dou en Isaac de Jouderville. Hij verhuisde rond 1632 naar Amsterdam.

In 1634 trouwde Rembrandt met Saskia van Uylenburgh. Ze kwam uit een aanzienlijke Friese familie. Haar vader Rombertus van Uylenburgh was burgemeester van Leeuwarden. In hetzelfde jaar werd hij toegelaten tot het schildersgilde. Het echtpaar woonde in bij Willem Boreel in een voornaam huis aan de Nieuwe Doelenstraat, genaamd De Suijkerbackerij. In 1639 verhuisden Rembrandt en Saskia naar de Sint Antoniesbreestraat. Het voormalige woonhuis is nu het museum Het Rembrandthuis, aan de Jodenbreestraat. Rembrandt en zijn vrouw kregen drie kinderen die kort na de geboorte stierven. In 1641 kregen ze een zoon die ze Titus noemden, naar Saskia's zuster Titia. Saskia stierf op 14 juni 1641. Ze had Rembrandt een week eerder laten beloven dat hij nooit opnieuw zou trouwen. Hij nam de weduwe Geertje Dircx uit Ransdorp als verzorgster in dienst. Dat ging mis en het stel ging met ruzie en juridische processen uit elkaar. Geertje daagde Rembrandt voor de Huwelijkskrakeel-kamer. Met hulp van haar broer en haar nieuwe burens kreeg Rembrandt het voor elkaar om Geertje een aantal jaren in een spinhuis in Gouda te laten opsluiten. Rembrandt betaalde voor de reiskosten en was verplicht tot alimentatie. Hendrickje Stoffels was de opvolgster van Geertje. In 1654 kreeg zij een officiële berisping van de Gereformeerde kerk, omdat zij 'in hoererij' leefde met de schilder. Hendrickje werd drie keer opgeroepen om voor de kerkenraad te verschijnen. Rembrandt werd niet vermaand omdat hij geen officieel lidmaat was. In datzelfde jaar kregen ze een dochter, die ze Cornelia noemden, naar Rembrandts moeder.

Rembrandt leefde in die tijd boven zijn stand. In 1656 kon hij zijn verplichtingen niet meer nakomen om de leningen voor zijn huis af te betalen. Burgemeester Cornelis Jan Witsen vroeg Rembrandts faillissement aan. Rembrandt betrok een kleinere huurwoning op de -tegenwoordige - Rozengracht 184. Hendrickje overleed in 1663. Rembrandt stierf op 4 oktober 1669 en werd vier dagen later begraven in een gehuurd graf in de Westerkerk. In de schamele boedel bevond zich een helm die toebehoord zou hebben aan Gerard van Velsen.

Titus van Rijn (1641) trouwde Magdalena van Loo. Hij stierf in 1668 op 27 jarige leeftijd, zijn vrouw was toen drie maanden zwanger. Op 22 maart 1669 werd Titia van Rijn gedoopt in de Nieuwezijds Kapel. Als getuigen bij de doop waren aanwezig: Rembrandt, Magdalena's moeder Anna Huijbrechts en als derde doopgetuige de juwelier François van Bijler. Deze laatste werd tevens als voogd aangewezen. In dat najaar overleed haar moeder. Op haar zeventiende trouwde Titia van Rijn in de Sloterkerk met de zoon van haar voogd, François van Bijler de jonge. Als enige wettige erfgenaam van haar grootvader Rembrandt van Rijn werd haar in 1671 een bedrag van 3.150 gulden uitgekeerd, afkomstig uit de verkoop van schilderijen, tekeningen en "rariteiten". Titia van Rijn stierf kinderloos.

Cornelia (1654-1684) is vernoemd naar Rembrandts moeder. Ze is op 30 oktober 1654 gedoopt in de Oude Kerk. Hoewel Rembrandt en Hendrickje niet waren getrouwd, is Rembrandt wel officieel als vader geregistreerd. Cornelia was veertien jaar toen

Rembrandt overleed in 1669. Zij trouwde op 3 mei 1670 met de schilder Cornelis Suythof. Als bastaard had ze weinig rechten, en ze vertrok in 1671 met haar man naar Oost-Indië om daar fortuin te zoeken. Daar kregen ze twee zonen: Rembrandt en Hendrick. Cornelia overleed in 1684 Batavia op 30 jarige leeftijd.

De naam "Rembrandt" is een spellingsvariant van de voornaam Rembrant. Hij signeerde voor 1633 met een "R", of het monogram "RH" of "RHL" (voor Rembrant Harmenszoon en voor Leiden). In 1632 gebruikte hij voor het eerst enkel zijn voornaam. In 1633 voegde hij een "d" toe. Met de praktijk van het ondertekenen van zijn werk met zijn voornaam, stelde hij zich op één lijn met de Italiaanse grootheden Michelangelo, Titiaan en Rafaël, die algemeen werden erkend als de allergrootste kunstenaars en ook bekend stonden met hun voornaam.

Volgens een opgave van Rembrandtkenner Gary Schwartz was de omvang van het oeuvre in 2006 als volgt: over honderdvijftig van de vierhonderd schilderijen bestaat geen zekerheid of ze van Rembrandt zijn. Er zijn 285 etsen aan Rembrandt toegeschreven. Er zijn 1575 tekeningen, waarvan de helft word betwist.

Weetje

Op 25 januari 2007 werd bij het veilinghuis Sotheby's een werk van Rembrandt "Portret van St.-Jacob de Meerdere" uit 1661, geveild ter waarde van \$ 25,8 miljoen.

Weetje

In oktober 2007 werd in Engeland een schilderij geveild dat voorheen was toegeschreven aan een negentiende-eeuwse navolger van Rembrandt, maar dat waarschijnlijk een zelfportret uit 1629 van Rembrandt zelf is. Het schilderij was getaxeerd tussen de 700 en 1100 euro, werd aangeboden voor 2000 euro en is verkocht voor 3 miljoen euro.